

Af Henrik H. Brandt,
direktør for Idrættens
Analyseinstitut

Nålestik

"For at sikre os, at du ikke stikker dig med nåle, fordi det er perverst, så stikker vi dig med nåle, fordi vi skal tage blodprøver på dig."

Med vanlig sans for polemik, men også med stor præcision borer professor Verner Møller i dette nyhedsbrev nålen ned i dopingdebattens mest smertefulde punkt:

Hvor langt skal vi gå i forhold til at stramme virkemidler, ressourceforbrug og strafammer for brug af doping i idrætten, når al erfaring fra de senere årtier peger på, at indsatsen mod doping kun har haft begrænset effekt i forhold til at sikre det helt overordnede mål om større troværdighed i idrætten?

Dybest set lader spørgsmålet sig ikke besvare tilfredsstillende. På et tidspunkt bliver indgrebene i atleternes liv så omfattende eller ressourceforbruget på antidoping så stort, at dopingkampen kommer ud af proportion med selve formålet om at fremme en troværdig eliteidræt, der bidrager med mere positiv end negativ inspiration til samfundet.

Omvendt er tanken om uden videre at opgive de politiske fremskridt, der trods alt er sket på området anført af bl.a. WADA, lige så problematisk. Indsatsen mod doping står som sådan i et dilemma, der ikke er nogen indlysende vej ud af.

Som det også vil fremgå af dette nyhedsbrev og af den internationale idræts aktuelle problemer med doping, matchfixing, korrupsion og magtmisbrug fordrer en renere idræt ligeledes, at de instanser, der hævder at kæmpe for den gode sag, selv er rene. Der er vi heller ikke. Langt fra.

fortsættes...

Indhold:

- Modstand mod højere karantæner
- Dopingbekæmpelse står ved korsvej
- Kommentar: Er dopingkampen styrket?
- Rundt om Idan
- Anmeldelse: Det hemmelige løb
- Anmeldelse: FIFA Mafia

Foto: Colourbox

Dansk modstand mod fordobling af karantæner

WADA's planer om at fordoble standardudelukkelsen for dopingmisbrug fra to til fire år møder dansk kritik før det politiske slutspil senere på året om et nyt internationalt antidoping-kodeks.

Af Søren Bang, Idrættens Analyseinstitut

Slutspillet om et nyt verdensomspændende antidoping-kodeks for idrætten er i gang. Den internationale antidoping-organisation, WADA, sendte kort før jul et tredje revideret udkast ud i den sidste internationale høringrunde inden WADA's verdenskonference om doping i Johannesburg til november. Her sætter repræsentanter for regeringer, idrætsorganisationer og andre med lod og del i antidopingarbejdet hinanden stævne til det tredje globale dopingtopmøde siden etableringen af WADA i efteråret 1999.

Især to foreslåede ændringer ser ud til at ville skabe international debat helt frem til mållinjen: Det ene er forslaget om, at stoffer på dopinglisten skal have en præstationsfremmende effekt for overhovedet at komme i betragtning til dopinglisten, hvilket ikke er et krav i dag.

Det andet er ønsket om at fordoble karantæneperioden for brug af kendte dopingstoffer som EPO, væksthormon og

anabole steroider fra to til fire år.

Mens det første forslag generelt møder opbakning herhjemme, møder fordoblingen af dopingkarantænerne kritik fra dansk side. Allerede i et fælles høringssvar fra oktober under den forrige høringrunde påpegede Anti Doping Danmark (ADD), Kulturministeriet, Team Danmark, Aktivkomiteen, Danske Eliteidrætsudøveres Forening og Danmarks Idræts-Forbund, at fire års udelukkelse er for ufleksibel.

Eller som Lone Hansen, direktør i Anti Doping Danmark, siger i dag:

"Med en strafamme på fire år bliver det meget svært for de dømte at komme tilbage til sporten, så konsekvensen af at bruge doping bliver skærpet. Det signal er udmærket. Men vi har også et ansvar i forhold til dem, der lader sig forlede til at bruge doping på f.eks. motionistområdet – de udøvere, som ikke er hardcore dopingmisbrugere. Her kommer man måske også til at ramme nogle hårdere end nødvendigt."

fortsættes...

Kan vi stole på, at et lands atleter er rene, og dopingkontrollen uafhængig og effektiv, hvis den nationale olympiske komité, som udstikker ambitionsniveauet og bevillingerne, ledes af præsidenten selv eller dennes fætter?

Kan vi stole på, at et lands retsvæsen, politi og toldvæsen agerer troværdigt i dopingsager, hvis myndighederne generelt er gennemkorrupte?

Kan vi stole på, at medicinere, forskere og laboratorieteknikere reelt er på antidopingens side, når vi nu ved, at mange af deres kolleger i det skjulte står på doperens side og tjener godt på det?

Kan vi stole på, at idrætsorganisationernes sagsbehandling i dopingsager er korrekt, når eksemplerne på manipulerede valg til komitéer og udvalg, tandløse etik-kommissioner eller grov korruption i idrætsorganisationernes egne rækker fortsat hober sig op uden tegn på synderlig justits eller selvjustits fra idrættens side?

Naturligvis ikke. Derfor skal bønnen i denne leder også være, at danske idrætsorganisationer og myndigheder ikke kun vil engagere sig i de klassiske 'udefrakommende' trusler mod den internationale idræt som doping og match-fixing, selv om disse trusler p.t. er 'højeste mode'.

Forbedrede indsatser mod doping og match-fixing er vigtige, men vil reelt kun være symbolske nålestik, hvis man ikke samtidig tør eller vil engagere sig i en generelt mere kritisk idrætsdebat – eller forlange langt større gennemsigtighed og højere forvaltningsmæssige standarder hos de ofte monopollignende idrætsorganisationer, som forvalter idrætten.

NYT FRA IND- OG UDLAND

Øget straf for dopingkriminalitet

Efter tidligere at have afvist højere straffe ønsker regeringen nu at give domstolene mulighed for at straffe alvorlig dopingkriminalitet hårdere.

I næste folketingssamling vil Justitsministeriet fremlægge et lovforslag, der hæver strafammen for alvorlig dopingkriminalitet fra de nuværende maks. to år, så det er muligt at forhøje straffen, når der er skærpende omstændigheder i sager om bl.a. organiseret salg og distribution af dopingstoffer.

"Doping udgør i dag et attraktivt marked for rockere, bander og andre kriminelle. Det skal vi ikke tolerere. Derfor er vi i regeringen klar til at sætte hårdt mod hårdt og indføre en forhøjet strafferamme for særligt grove tilfælde af dopingkriminalitet," begrundet justitsminister Morten Bødskov udspillet i en pressemeddelelse fra Justitsministeriet.

Han håber, at dansk lovgivning kan komme på linje med lovgivningen i Norge og Sverige, hvor strafferammen går op til seks års fængsel for grove overtrædelser.

Der er forskel på den unge udøver og den gamle rotte i faget, som har dopet sig systematisk i mange år?

"Ja, det er dilemmaet, som har været oppe på samtlige møder i forbindelse med revisionen af kodekset. Fra dansk side vil vi meget gerne have muligheder for at kunne bløde op og have det menneskelige hensyn med. Vi vil gerne have mulighed for, at det ikke bliver enten-eller. Fire år er lang tid," siger Lone Hansen, som gerne ser mere fleksible formuleringer i det nye kodeks.

Debat om proportioner

Ifølge WADA's generalsekretær, David Howman, afspejler forslaget om skærpede sanktioner et ønske hos mange organisationer, som gerne vil styrke signalværdien over for de 'bevidste snydere'. Men WADA er samtidig i gang med at undersøge konsekvenserne af fire års udelukkelse.

"Vi indhenter vurderinger for at sikre, at udelukkelse på fire år vil være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, som hersker ved især europæiske domstole, men også i andre dele af verden. Jeg tror, at der vil blive en del diskussion om det."

Netop proportionaliteten – eller mangel på samme – er ifølge professor Verner Møller, der forsker i doping ved Aarhus Universitet, et problem i det nye udkast til kodeks.

"Hvis du løfter udelukkelsen fra to til fire år, er det det samme som at indføre en livstidskarantæne, for du kan ikke forestille dig, at der er nogen atleter, der kan træne i fire år uden konkurrence og håb om at komme tilbage," mener Verner Møller.

Han peger samtidig på, at konsekvenserne ved eventuelle falsk-positive prøver vil blive endnu mere ødelæggende for den enkelte, end de allerede er. Desuden opfatter han ønskerne om højere straffe som en skrue uden ende:

"Diskuterer vi dette om ti år, vil vi overveje, om vi ikke skal sætte udelukkelsen op til otte år."

Særlig udfordring for Danmark

Forslaget om lange karantæner er særligt prekært i Danmark, som kontrollerer mange udøvere på motionsniveau, ikke mindst i foreningsdrevne eller kommercielle fitnesscentre. Det er sigende, at Anti Doping Danmark på grund af sin brede testning havde halvanden gang så mange positive prøver i 2011 som USA's antidoping-agentur, der dækker en langt større befolkning.

"Vi har derfor fra dansk side tydeliggjort, at det vil kunne skabe problemer på

Photo: Play the Game

Verner Møller: Fire års karantæne er det samme som at indføre livstidsudelukkelse.

lavere niveauer. Vi er jo netop foregangsland på motionsområdet. De færreste antidoping-organisationer beskæftiger sig med det," siger Lone Hansen.

De hårde sanktioner kan blive en særlig udfordring for de store idrætsorganisationer herhjemme, der på fitnessområdet ikke har udsigt til at få de samme undtagelser fra WADA's kodeks som de kommercielle centre (se boksen om motionsdoping side 7). Men Lone Hansen peger på, at der i WADA-kodekset er mulighed for, at de enkelte lande laver deres egne definitioner af, hvem der hører under konkurrencesporten, og hvem der ikke gør det.

"Så vi har den mulighed for at lave afgrænsninger – også i strafferammerne. Men der kan hurtigt opstå nogle problemstillinger. Spørgsmålet er, om der skal være en dansk model for, hvordan man arbejder med motionistområdet. Vi skal passe på, at vi ikke kører et rigtigt system ned overalt, men bruger fornuften," siger Lone Hansen.

David Howman anerkender, at lande, som tester bredere end selve eliten, måske kan få en udfordring, og han vurderer, at der i de afsluttende diskussioner om det nye kodeks kan komme en debat om, hvorvidt kodekset på klarere vis skal operere med udøvere på forskellige niveauer.

"Det er klart, at der er mange udøvere, som kodekset egentlig ikke retter sig imod. Vi ønsker ikke at vikle dem ind i regler og procedurer, som ikke er passende. Netop her mener jeg, at nogle må komme med et forslag. Vi har aldrig anbefalet, at kodekset

fortsættes...

Foto: Egghan O'Lonnain

EU-midler i indsats mod match-fixing

Kampen mod match-fixing har høj prioritet i EU, viser den offentliggjorte fordeling af midler til projekter under de såkaldte 'forberedende foranstaltninger' (preparatory actions) rettet mod europæiske partnerskaber på sportsområdet.

Over 1 mio. euro ud af knap 3,5 mio. euro fra EU-Kommissionens seneste sportsrelaterede uddeling af støtte er rettet mod at bekæmpe aftalt spil. I alt fem projekter har modtaget midler, og de repræsenterer en lang række interessenter inden for sport, herunder lotterier, ngo'er og uddannelsesinstitutioner.

Blandt modtagerne er anti-korruptionsorganisationen Transparency International, som søger at opbygge et strategisk partnerskab mellem nationale fodboldligæer og anti-korruptionsagenturer.

Et andet projekt har til hensigt at tackle truslen om manipulerede kampe ved at mobilisere hele spektret af sportsaktører og samtidig integrere relevante offentlige myndigheder i det forebyggende arbejde.

Også to projekter med afsæt i spillerforeninger har modtaget støtte til deres kamp mod match-fixing med to forskellige projekter. Det ene er koordineret af de europæiske eliteidrætsudøveres sammenlutning, European Elite Athletes Association, og det andet af FIFPro, de professionelle fodboldspilleres organisation.

Endelig har det internationale rugbyforbund modtaget tilskud til et projekt, som vil bekæmpe manipulerede kampe i rugby.

Arbejdsgruppe skal se på matchfixing

Herhjemme har Kulturministeriet bebudet en nedsættelse af en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter fra forskellige ministerier, spiludbydere, spilmyndigheden og idrættens organisationer, der skal se nærmere på forebyggelse og bekæmpelse af matchfixing gennem lovinitiativer eller andre tiltag.

Arbejdsgruppen blev præsenteret, da Folketingets kulturudvalg holdt åbent samråd om matchfixing fredag den 11. januar.

I en pressemeddelelse hilser Danmarks Idræts-Forbund arbejdsgruppen velkommen.

"I Danmark er vi indtil videre sluppet for de store matchfixing-skandaler, men de banker på døren, så det haster med arbejdet. Derfor skal lovgivningen være tilstrækkelig, og indsatsen mod matchfixing skal prioriteres af politi og anklagemyndighed," siger DIF's formand, Niels Nygaard.

skulle gælde for alle personer i hele samfundet. Det ville være latterligt."

Slut med cannabis-sager?

Mens de lange sanktionsmøder kritiserer, er der fra dansk side bred enighed om at støtte et andet forslag til en grundlæggende regelændring i kodekset – nemlig, at stoffer på dopinglisten som udgangspunkt skal være præstationsfremmende og først herefter være enten sundhedsskadelige eller mod 'sportens ånd'.

I dag er disse tre kriterier sidestillet, hvilket bl.a. betyder, at et euforiserende stof som cannabis (hash) er kommet på listen og i enkelte år har tegnet sig for op mod 10 pct. af alle positive tests, selv om kun få vil hævde, at stoffet har nogen positiv effekt på præstationerne – snarere tværtimod.

Af samme grund var Verner Møller sidste år sammen med kolleger fra forskningsnetværket 'The International Network of Humanistic Doping Research' medunderskriver på en opfordring til WADA om at fjerne cannabis fra listen. Han hilser da også den foreslåede ændring velkommen.

"Det er en vigtig og god tilføjelse, for så vidt at det gør det uopretholdeligt at have cannabis på dopinglisten, der kun har til formål at lave social kontrol, og som ikke har et klap med sport at gøre," siger Verner Møller, mens Lone Hansen fra ADD fremhæver behovet for at prioritere indsatsen mod dem, der reelt forsøger at snyde.

Men nogle regeringer, antidopingagenturer og idrætsorganisationer, bl.a. Antidoping Norge og IOC, vægrer sig mod pille ved kriterierne af etiske eller pragmatiske grunde. Ifølge WADA's generalsekretær kan det derfor vise sig svært at få bred opbakning til at ændre på et princip, som har været gældende, siden det første kodeks trådte i kraft i 2004.

World Anti-Doping Code

WADA's internationale antidoping-kodeks, på engelsk World Anti-Doping Code, opstiller detaljerede og harmoniserede regler for indsatsen mod doping i de internationale idrætsorganisationer og nationale antidoping-agenturer som Anti Doping Danmark.

Det første kodeks blev vedtaget i København i 2003 og trådte i kraft i 2004. Formålet var at harmonisere dopingreglerne på tværs af alle idrætsgrene, nationale idrætsorganisationer og forbund, så eksempelvis alle olympiske atleter blev dopingkontrolleret og dømt efter ensartede regelsæt.

Kodekset blev siden revideret i 2007 med

Foto: Play the Game

Forslaget om at indskærpe, at stoffer på dopinglisten skal være præstationsfremmende, kan blive droppet, vurderer David Howman.

"Det er en betydelig ændring og én, som, jeg tror, kan udløse megen diskussion i de kommende måneder. Jeg tror også, at der er mulighed for, at forslaget vil blive rettet tilbage til det, vi har i dag," lyder vurderingen fra David Howman.

Blandt andre ændringer, der kan rejse debat, peger han på forslaget om, at antidoping-organisationer skal teste for alle stoffer, medmindre WADA giver dispensation. Herudover bliver reglerne om missede tests blødt lidt op, ligesom whereabouts-systemet skal være lidt smidigere.

Den igangværende internationale høringsrunde har deadline den 1. marts 2013. Det nye antidoping-kodeks, der sikrer fælles regler for dopingbekæmpelsen internationalt, skal efter planen træde i kraft den 1. januar 2015.

Læs også *Play the Games* todelte interview med David Howman, som berører flere diskussioner om det nye kodeks, men også sætter fokus på antidoping-arbejdets generelle udfordringer på playthegame.org.

Den igangværende revision af kodekset, der begyndte i slutningen af 2011, indeholder tre internationale høringsrunder, inden et sidste udkast bliver udsendt op til WADA's internationale konference til november i Johannesburg, Sydafrika.

Her vil repræsentanter fra regeringer og idrætten diskutere det nye kodeks i dagene fra den 13.-15. november 2013, inden WADA's Foundation Board med et lige antal repræsentanter fra regeringer og den olympiske bevægelse skal vedtage det nye kodeks med tilhørende internationale standarder for kontrol og testning.

WADA lægger luft til UCI-kommission

Det internationale antidoping-agentur WADA afviser på linje med det amerikanske antidoping-agentur, USADA, at samarbejde med den uafhængige kommission, som den internationale cykelunion (UCI), har nedsat for at få undersøgt beskyldningerne om, at organisationen bl.a. skulle have dækket over Lance Armstrongs dopingmisbrug.

WADA kritiserer, at kommissionen har for snævert fokus på Armstrong-sagen, at deadline for dens rapport er for kort, at kommissionen ikke er tilstrækkeligt uafhængig af UCI, og at de, som ønsker at vidne for kommissionen, ikke bliver omfattet af immunitet. Den manglende beskyttelse af vidner er også af det amerikanske antidoping-agentur fremhævet som grund til ikke at deltage i arbejdet.

UCI's kommission støtter WADA og USADA's ønske om en bredere sandhedskommission og opfordrer nu UCI til at genoverveje sin afvisning af kritikken.

Foto: Etie Johnson/Flickr

Dopingindsatsen står ved en korsvej efter Armstrong

Armstrong-sagen viser, at traditionel dopingkontrol ikke kan stå alene, lyder vurderingen i WADA og Anti Doping Danmark. Idrætsforsker Verner Møller anfægter rationalet bag den konventionelle dopingbekæmpelse.

Af Søren Bang, Idrættens Analyseinstitut

Blev svaghederne ved den konventionelle dopingbekæmpelse endnu engang udstillet, eller viste afsløringerne af Lance Armstrongs omfattende dopingmisbrug i efteråret, at indsatsen mod doping trods alt virker, selv om den ikke er perfekt?

Der er stærkt delte holdninger til indsatsen mod doping efter sidste års afsløring af, hvordan Lance Armstrong og miljøet omkring ham gennem mere end ti år systematisk formåede at omgå den traditionelle dopingkontrol (se boksen på side 5).

Rapporten fra det amerikanske antidoping-agentur USADA tegner det hidtil mest detaljerede billede af cykelsportens dopingkultur. Men professor Verner Møller, der forsker i idræt ved Aarhus Universitet, hæfter sig lige så meget ved, at sagen mod Armstrong udfordrer det system, som er bygget op, siden politiets oprulning af doping på Festina-holdet under Tour de France i 1998 for alvor satte skub i det internationale antidoping-arbejde.

"Dopingbekæmpelsen står og river sig selv i håret. Nu er det pågaaet siden 1998 og det, som man så må konstatere endnu engang er, at den konventionelle dopingbekæmpelse er nyttesløs," siger Verner Møller med henvisning til, at det i første omgang især var de amerikanske myndig-

heders efterforskning af Lance Armstrong, der fik hul på bylden og derved banede vejen for USADA's sag mod Armstrong.

"Man siger, at man har fået hold og sportsudøvere med på vognen, og at testningen er anderledes, men så kommer Armstrong-sagen og peger på, at vi igen må forlade os på det almindelige retssystem og de almindelige myndigheder, hvis man skal have markante fund."

Verner Møller anerkender, at dopingkontrollen kan have begrænset den generelle udbredelse af doping, men den har efter hans mening ikke opfyldt sit hovedformål: At gøre sporten mere fair.

"Når jeg taler om nyttesløs, så er det i forhold til ambitionen om at fjerne muligheden for at snyde sig til en sejr. Det kan godt være at udbredelsen er blevet mindre, men det betyder bare, at det er blevet mere desto mere givtigt at snyde systemet," siger Verner Møller.

Armstrong-sag kom ikke dumpende

Vurderingen af antidoping-arbejdet er mere positiv hos Anti Doping Danmark, selv om direktør Lone Hansen erkender, at selve dopingkontrollen er udfordret, når det gælder de dygtigste dopingmisbrugere.

"Den brede masse af dopingbrugere – også i elitesport – er ikke så svære at

fortsættes...

Foto: Joyreg/Flickr

Beløbsmodtagere til eksamen

Idrættens store organisationer samt et antal mindre selvejende offentlige aktører på idrætsområdet får deres virksomhed og økonomi endevendt af Kulturministeriet i det kommende år som led i den længe ventede udredning af idrætten.

Kulturministeriet har offentliggjort kommissoriet for udredningen, der er en konsekvens af en passus i den nye spillelovgivning fra 2010. Udredningen lægger ikke op til en ændring af den samlede tildeling af statslige midler til idrætsformål, men til gengæld er organiseringen af idrætten og den indbyrdes fordeling af tipsmidler til beløbsmodtagerne i spil.

Udredningen skal vurdere aktivitetsniveauet og den samfundsmæssige betydning af idrætsorganisationerne og de øvrige aktører på idrætsområdet, og samtidig kommer effektiviteten i den økonomiske forvaltning af midlerne hos beløbsmodtagerne under lup.

Udredningen betyder således, at de faste beløbsmodtagere på fordelingsnøglen, DIF, DGI, Firmaidrætten, Hestesportens Finansieringsfond, Lokale og Anlægsfonden og Team Danmark samt mindre offentlige institutioner som Sport Event Danmark, Anti Doping Danmark og Idan kommer til en grundig eksamen.

Nyt center opretter netværk

Det nye Center for Holdspil og Sundhed ved Københavns Universitet opretter sit eget netværk, som skal samle sundheds- og idrætskonsulenter samt andre med interesse for centrets opgaver.

Netværket skal efter planen mødes tre gange årligt og vil udveksle erfaringer med implementeringen af centrets idrætslige interventioner. Samtidig skal netværket diskutere processerne og strategien omkring rekruttering og fastholdelse af borgere i sunde sportsaktiviteter.

Interesserede kan tilmelde sig netværket på centrets hjemmeside.

Center for Holdspil og Sundhed arbejder på at udvikle attraktive og bredt favnende træningstilbud inden for holdspillene, som kan være med til at forbedre folkesundheden.

Centret er oprettet gennem en bevilling på 33 mio. kr. fra Nordea-fonden.

Læs mere på holdspil.ku.dk.

Skolebørn er ikke aktive nok

Kun 38 pct. af børn i indskolingen og 27 pct. af 7.-9. klasses elever får den anbefalede times motion dagligt, viser resultaterne af en undersøgelse, som YouGov har lavet for KL.

Til KL's magasin, Momentum, udtrykker professor ved DPU, Aarhus Universitet, Niels Egelund, ærgrelse over tallene, da ny forskning viser, at netop motion spiller positivt ind på børns indlæring.

"Vores resultater viser tydeligt, at børn, der motionerer, får en bedre koncentration og dermed et bedre læringsudbytte," siger Niels Egelund.

Regeringens seneste udspil til en folkeskolereform lægger op til, at der netop skal mere bevægelse ind i skolen, men også forældrene kan sandsynligvis gøre en forskel. Undersøgelsen fra KL viser, at selvom flertallet af børn cykler eller går til skole, så er der stadig en stor andel af især indskolingsbørnene, som ikke bruger aktiv transport til og fra skole.

"Her må forældrene tage handsken op. Når børnene alligevel skal til skole, må forældrene sikre, at deres børn får den motion fra morgenstunden ved at gå eller cykle til skole, hvis det overhovedet kan lade sig gøre," siger Niels Egelund.

ramme. Vi har gode analysemetoder til det. Men når vi er ude hos dem, der er udspekulerede, så er vi udfordret. Spurgte du mig for fem år siden, så var der et problem af de helt store. Der kunne man simpelt hen ikke afsløre mange af de stoffer, som de sofistikerede dopere benyttede sig af," siger Lone Hansen.

Men siden er det efter hendes mening gået fremad: ADD har på linje med den internationale cykelunion indført biologiske pas, der i dag omfatter cirka 50 danske udøvere, hvis blodprofiler bliver løbende overvåget. Desuden har WADA's whereabouts-system gjort det lettere at teste udøvere uden for konkurrence. Men først og fremmest peger Lone Hansen på, at flere erkender behovet for at supplere kontrol med andre tiltag.

"Armstrong-sagen kommer ikke bare dumpende ned fra himlen. Det kommer jo, fordi der i de seneste fire-fem år har været blik for, at det ikke er nok bare at arbejde ud fra analyser. Bl.a. benytter man sig af oplysninger omkring atleten og netværket, der skaffer dopingstoffer. (...) Jeg synes faktisk, at Armstrong-sagen viser, at de nye tiltag virker. Jorden brænder under mange af de meget dygtige dopere i cykelverdenen. Mange har fået lyst til at fortælle om deres dopingmisbrug."

Mere fokus på informationsindsamling

Men samtidig mener både Anti-Doping Danmark og det internationale antidoping-agentur, WADA, at der er brug for at skærpe indsatsen.

"Armstrong-sagen har givet folk et betydeligt chok, og mange erkender nu, at den indsats, som de har leveret gennem årene, måske ikke har været så god, som den kunne have været. Der er brug for, at man understøtter testningen med, hvad jeg vil beskrive som indsamling af beviser fra tilgængelige kilder inklusive told og politi og

udøvere, der er villige til at fortælle, hvad der har fundet sted i deres sport," siger WADA's generalsekretær, David Howman, med den tilføjelse, at antidoping-organisationer ikke selv bør begynde at lege politi.

"Hvis antidoping-organisationer føler, at de skal starte efterforskningsenheder i stil med politiets, bevæger de sig ind på farligt territorium. Det ville blive en katastrofe og fyldt med usikkerheder om menneskerettigheder, og myndighederne vil aldrig give de nødvendige magtmidler i forhold til ransagninger og afhøringer."

Han får støtte fra Lone Hansen, som også peger på behovet for mere systematisk informationsindsamling, der tegner præcise billeder af dopingmiljøerne, miljøernes bagmænd og samtidig målretter dopingkontrollen, informationsindsatsen og politiets efterforskning. Men hun er som Howman mere forsigtig, når det handler om at ramme den enkelte dopingmisbruger gennem egentlig efterforskning, selv om der fra både politisk hold og fra Danmarks Idræts-Forbund har været signaler om, at man gerne ser brugen af vidner styrket i dopingsager.

"Vi skal nødtigt derhen, hvor man alene på beskyldninger kan blive dømt for noget. Der skal ligge en solid bevisførelse til grund, hvis man som i Armstrong-sagen skal tage karrieren fra én. Det er ikke kun tungt og dyrt. Det skal også være retfærdigt og proportionelt med konsekvenserne," siger Lone Hansen, der peger på behovet for at belyse en række juridiske og ressourcemæssige udfordringer.

"Vi er ved at afklare, hvad der er af juridiske retningslinjer på området, helt ned til spørgsmål som, hvem vi må dele oplysninger med. Hvem har fx retten til at rejse og føre en sag, når det er baseret på vidneudsagn? Hvem kan indkalde vidner? Sådanne spørgsmål kigger vi på for at undersøge, hvad man kan gøre på et niveau, der er skaleret til danske forhold."

Når målet ikke retfærdiggør midlet

Men også i bredere forstand er proportionerne og rimeligheden i antidopingarbejdet en udfordring. Moderne dopingmetoder som mikrodosering med EPO og anabole steroider stiller stadig højere krav til dopingkontrollens effektivitet, hvilket igen rejser nye spørgsmål om, hvor mange ressourcer man vil anvende, og hvor tæt på privatlivet kontrollen bør gå. Er det fx rimeligt at banke udøvere op midt om natten hjemme på privatadressen?

"Nu oplever jeg mange positive tilkendegivelser fra atleter, der er dødtrætte af

fortsættes...

Sagen mod Armstrong

Det amerikanske antidoping-agentur USADA's anklageskrift mod Lance Armstrong fra oktober 2012 bygger på vidneudsagn fra 26 personer, herunder ryttere, som beskriver et omfattende dopingmisbrug i miljøet omkring Armstrong.

USADA har selv indsamlet de edssvorne vidneudsagn, men lå i kølvandet på en omfattende kriminalundersøgelse af Armstrong, som blev stillet i bero i februar 2012,

Lance Armstrong valgte ikke at forsvare sig ved en formel høring og er i dag udelukket på livstid fra sporten.

UEFA vil sprede fodbold-EM

UEFA har besluttet at arbejde videre med UEFA-præsident Michel Platini's forslag om at sprede afviklingen af EURO 2020 ud over det europæiske kontinent som en måde at markere turneringens 60-års-jubilæum.

"Beslutningen er, at UEFA's EURO 2020 vil finde sted på kryds og tværs af kontinentet i forskellige større byer. 'EURO for Europa' følger UEFA-præsident Platini's oprindelige idé. Reaktionen har været ekstremt positiv fra alle nationale forbund," sagde UEFA's generalsekretær Gianni Infantino efter UEFA bestyrelsesmøde den 6. december.

Kun det tyrkiske medlem af bestyrelsen stemte imod beslutningen, hvilket ikke var en stor overraskelse, da Tyrkiet har givet udtryk for, at man vil byde på mesterskabet i 2020. Det præcise antal lande og byer, som nu vil blive involveret, skal afgøres på et senere tidspunkt.

Sparta taber højesteretssag

Med få undtagelser stadfæstede Højesteret Sø- og Handelsrettens dom mod Sparta for krænkelse af varemærket Alt for Damerne i forbindelse med annoncering til klubbens kvindeløb i 2010.

Sagen opstod, da Sparta i forbindelse med markedsføringen af 2010-løbet bl.a. kaldte kvindeløbet for Alt for Damerne's kvindeløb uden at have en samarbejdsaftale med Egmont, som ejer bladet.

Sparta og Alt for Damerne havde fra 1997 til 2009 samarbejdet om kvindeløbet, men Alt for Damerne ønskede ikke at fortsætte samarbejdet i 2010, og Højesteret fandt derfor i lighed med Sø- og Handelsretten, at Sparta krænkede Alt for Damerne's varemærke.

Til forskel fra Sø- og Handelsretten vurderede Højesteret desuden, at sprogbrogrugen i en pressemeddelelse fra Sparta i juni 2010 overtrådte markedsføringsloven. Sparta skal nu betale Egmont 100.000 kr. i erstatning.

at konkurrere mod nogle, som doper sig, og blive mistænkeliggjort af omverdenen," siger Lone Hansen.

"Men en af udfordringerne er jo, at steroider og væksthormoner har meget smalle 'vinduer', inden for et døgn eller, hvis de er rigtigt dygtige, seks timer. (...) Jeg synes ikke, at man skal gå ensidigt ind og tilsidesætte alle rettigheder for atleterne for at ramme nogle få. Til gengæld synes jeg, at vi skal være dygtige til at bruge alle værktøjer rundt om snyderne. Det handler ikke kun om (at have fokus på) analysen og atleten. Det handler i allerhøjeste grad om at sætte sig op i helikopteren og spørge: Hvor bliver stofferne produceret, hvem sender det over grænserne, hvem sørger for at give det til atleterne, hvem udtænker planerne for atleterne?"

Ifølge Verner Møller trækker dopingkontrollen dog allerede meget store vekslers på privatliv og i værste fald deres retssikkerhed.

"Det mest alvorlige for mig er ikke, at man har gjort det meget mere besværligt for eliteatleterne, der skal bringes stadig større ofre. Én ting er at tisse i en kolbe på et toilet, så skulle man også strippe foran officials – der tror jeg, at min egen grænse var gået. Og har man nåleskræk, er man på den. For at sikre os, at du ikke stikker dig med nåle, fordi det er perverst, så stikker vi dig med nåle, fordi vi skal tage blodprøver på dig. Og så skal vi i øvrigt også sørge for, at du udfylder dine oplysninger, så vi altid kan finde dig."

Men først og fremmest advarer han mod, hvad han ser som en øget risiko for justitsmord.

"Jo mere fintfølelse dit system bliver, jo større er risikoen for falsk positive. Du får 'civile ofre' i kampen, hvis vi fx gør det biologiske pas endnu mere fintmasket med plads til endnu mindre udslag. Og kan man ikke længere dope sig selv, kan man måske dope andre til at tabe."

Behov for radikal nytænkning?

Skal man tro WADA's generalsekretær, er der ingen klare alternativer til det nuværende system.

"Spørgsmålet er, hvordan kan man lave et system, som mindsker angrebet på privatlivet. Jeg tror ikke, at nogen er kommet med idéer til, hvordan man kan undgå at kigge på én, der tisser i en flaske," siger David Howman, som dog peger på, at det nye antidoping-kodeks skal give en mere målrettet og dermed mindre generende kontrol for det store flertal af udøvere

Men Verner Møller efterlyser en mere vidtgående nytænkning for at bryde, hvad

en kalder sporten og antidoping-arbejdet 'selvdestruktive proces' og nævner som alternativer bl.a. forbud mod uautoriserede læger på eksempelvis cykelhold eller indførelsen af såkaldte markører på medikamenter, der bruges til doping, så de lettere kan spores ved testning.

Mest radikalt er hans forslag om at erstatte dopingkontrollen med sundheds-tjek, hvor udøverne ikke må overstige visse grænseværdier på f.eks. hormonspejl og hæmatokritværdier, men kun rammes af kortere helbredsbegrundede udelukkelse, hvis det sker.

"Hvis du lufter dette synspunkt, bliver du betragtet som satanist, men fordelene er, at man sikrer atleternes helbred, du sikrer lige vilkår for dem, der stiller op i løbene, og offentligheden vil ikke længere hæfte sig ved, at nogen ikke er med," siger Verner Møller, der som eksempel nævner, at ingen i dag tager notits af, at koffein er blevet slettet på dopinglisten.

Hvorfor bliver det så næppe til noget?

"For det første fordi det er det samme som at anerkende og acceptere doping inden for et vist omfang. Det er en pervers tankegang, vil nogle sige. En anden og måske mere seriøs indvending er, at 'legen' med doping vil tage til. Så det er heller ikke en ideel løsning."

Lone Hansen erkender, at der er behov for nytænkning i et system, der som alle andre kan være tilbøjelig til at følge den slagne vej. Men forslaget om at erstatte dopingkontrol med sundheds-tjek bryder efter hendes mening med princippet om, at sport på eliteniveau handler om at optimere præstationen inden for aftalte rammer, ligesom hun ikke mener, at det tager højde for laget under den absolutte elite.

"Satte man det hele fri, er det også tilladt at eksperimentere. For mig er det rigtig vigtigt at sende et signal om, at det faktisk ikke er ok at eksperimentere med noget, som kan give helbredsproblemer senere i livet. Det er også vigtigt at beskytte de udøvere, som kunne blive fristet til

fortsættes...

RUNDT OM IDAN

Foto: Idan

Idan-konference i Vejen i 2013

Idan gentager i 2013 de to seneste års konference 'Ildrættens største udfordringer' i Vejen Idrætscenter med fokus på netværk, debat og viden om aktuelle udviklingstræk og udfordringer i den danske idrætssektor. I 2013 rykkes konferencedatoen fra foråret til det tidligere efterår, nemlig onsdag og torsdag den 4. og 5. september. Muligvis suppleres hovedkonferencen med målrettede ekstra seminarer/workshops enten den 3. eller 6. september.

"Med over 350 deltagere i konferencen sidste år fik vi endnu engang dokumenteret det store behov blandt kommuner, idrætsorganisationer, iværksættere, arrangører, foreninger, faciliteter og andre med interesser i den brede idrætssektor for en uvildig conferenceplatform, hvor idrætssektorens mest presserende udfordringer og den seneste viden kan bringes i spil på en direkte og fagligt kvalificeret facon. Samtidig har Vejen Idrætscenter fået overvældende ros fra deltagerne som et velegnet konferencested i et inspirerende idrætsmiljø. Derfor ser vi frem til at fortsætte samarbejdet endnu et år," siger direktør Henrik H. Brandt fra Idan.

Der vil ske mindre fornyelser af såvel afviklingsformen som den fysiske opsætning af konferencen. Det ligger allerede nu fast, at der i 2013 bliver et separat, gennemgående spor med fokus på eliteidrættens udfordringer, men samtidig vil konferencen overordnet fastholde det brede fokus på idrætspolitik, faciliteter og nye tendenser i forskellige befolkningsgrupperes idrætsdeltagelse.

Ny Idan-adresse

Idan er den 1. december 2012 flyttet til nye lokaler på Holmen i København. Den nye adresse er Kanonbådsvej 4A, 1437 København K. Telefonnummeret er uændret 3266 1030.

Idan har siden etableringen i 2005 været lejer hos Lokale og Anlægsfonden, og det vil instituttet fortsat være efter flytningen fra Kanonbådsvej 12A til et lidt mindre lejemål på Kanonbådsvej 4A.

I bofællesskabet indgår foruden Lokale og Anlægsfonden også Center for Idræt og Arkitektur, som er en del af Det Kongelige Danske Kunstakademis Arkitektskole på Holmen, samt det private arkitektfirma in_situ arkitekter maa.

at snyde med nogle konsekvenser, som de ikke selv på det tidspunkt kan overskue."

Hvis antidoping-arbejdet ikke fjerner alle de sportslige ubalancer i toppen, så er det i det mindste med til at gøre dopingkulturen mindre udbredt i lagene nedenunder?

"Ja, man er især i de yngre år af ens karriere meget fokuseret på at blive valgt ud og slå igennem, og det kan betyde alverden, om man får den ene medalje eller en plads på landsholdet."

Nytter det i længden?

Tilbage står spørgsmålet, om Armstrong-sagen og de tilbagevendende dopingskandaler truer med at udfordre antidopingarbejdets eksistensberettigelse.

"Den mistanke, som mange har haft mod Armstrong, viste sig at være korrekt, og helten kunne rammes. Nogle mure er brudt," siger Lone Hansen, der mener, at det er afgørende at fastholde, at sporten ikke må blive et freakshow trods stigende samfundsaccept af, at man 'skulpturerer sig selv'.

"Det handler derfor ikke kun om at afsløre. Det er også at kulturbearbejde og holdningsbearbejde. (...) Antidopingarbejde rummer alt fra gode gammeldags analyser til koordinerede indsatser til samfundsdebatter."

Ifølge David Howman må antidopingorganisationerne stole på, at folk generelt har høje idealer, og at de få, der ikke deler

dem, vil blive udstillet af dopingkontrollen, myndighederne eller undersøgende journalister. Han mener samtidig, at dopingmisbrugerne vil få det sværere, i takt med at de bliver en minoritet i elitemiljøerne.

"Min bekymring er, at samfundet, i det mindste i den vestlige verden, har udviklet sig i en retning af mere snyderi. Der er mange områder, hvor samfundet oversvømmes af den form for tænkning," siger David Howman.

Han ser to fremtidsscenerier: Enten vil der komme en ny dopingskandale i cykelsporten inden for få år, eller så har cykelsporten undergået en reform. Men i givet fald kan en anden sport være i rampelyset.

"Desværre er mennesker som bekendt kun alt for lette ofre for fristelse."

Ifølge Verner Møller er det mest sandsynlige scenarie, at skandalerne vil fortsætte. Men antidopingorganisationerne behøver ikke af den grund frygte for fremtiden, da det efter hans vurdering hverken er skandalernes antal, dopingarbejdets nytteværdi eller holdningen hos 'Maren i køret', som i sidste ende bestemmer den politiske opbakning:

"Når medierne i udstrækning har gjort sig til talsmænd for en puritanisme på sportsområdet, er antidopingarbejdet sådan set 'home safe'. Så er det kun godt, at vi får en skandale i ny og næ, så der tilgår større ressourcer til området. Antidopingarbejdet har brug for skandaler."

Mere fleksibel indsats mod motionsdoping

Revisionen af WADA's kodeks falder sammen med en revision af den hjemlige indsats mod motionsdoping.

Regeringen fremlagde sidste år en ottepunktsplan, der bl.a. skal give Anti Doping Danmark (ADD) mere fleksible redskaber og fjerne barrierer mellem de kommercielle motionscentre og den organiserede idræt.

I forlængelse heraf har kulturminister Marianne Jelved netop fremlagt et lovfor-slag, der vil give hjemmel til at oprette et fælles elektronisk register over dopingsanktionerede, så dopingdømte fra fitnesscentre ikke kan træne videre i foreninger under DIF, DGI og Firmaidrætten og omvendt.

Desuden har en ændring i Bekendtgørelsen om fremme af dopingfri idræt fra årsskiftet givet mulighed for at indklage alle dopingafgørelser i motionsidrætten for et fælles dopingappeludvalg nedsat af idrættens hovedorganisationer og Dansk Fitness og Helse Organisation.

Bekendtgørelse introducerer også en

Foto: Colourbox

mere simpel liste over forbudte stoffer i private motions- og fitnesscentre, mens idrætsorganisationerne fortsat vil følge WADA's liste. Samtidig får ADD adgang til at lade dopingprøver fra motionsidrætten teste på laboratorier uden WADA-akkreditering.

I sin ottepunktsplan lægger regeringen endvidere op til en forstærket oplysningsindsats over for bl.a. unge, ligesom Anti Doping Danmark skal kunne indgå mere fleksible og billige aftaler med mindre centre eller lavrisikocentre, der i dag ofte står uden for det organiserede antidoping-arbejde.

NYT FRA PLAY THE GAME

Play the Game talte ved EU-høring

Europa-Parlamentet satte ved en høring den 18. december fokus på 'Økonomisk fair play og kampen mod korruption i sport' (Financial Fair Play and the fight against corruption in sport).

Blandt de tre eksperter, som var inviteret til at tale i parlamentet, var Play the Games internationale chef, Jens Sejer Andersen, som talte om god forvaltning og ledelse i internationale idrætsorganisationer.

Høringen lagde op til debat om det idrætspolitiske sigte i europæisk politik, og Jens Sejer Andersen fremlagde seks konkrete områder, hvor EU kan sætte ind for at fremme demokratiet i idrætten.

Blandt andet fremhævede han regeringer og offentlige instansers ansvar for at sikre, at skatteyderbetalte penge til idrætten forvaltes ordentligt, EU's mulighed for at definere standarder for god forvaltning og EU's mulighed for at gå forrest i bekæmpelsen af korruption ved at oprette en instans til at overvåge idrætten.

Foto: Ian Joyce/Flickr

Contrador illustrerer den kompleksitet, der kan omgærde moderne antidopingarbejde, og som i sidste ende rejser spørgsmål ved eliteidrættens troværdighed.

Er dopingkampen styrket – eller bare mere kompleks?

Kommentar: Efter mere end et årtis forsøg på at styrke dopingbekæmpelsen gennem oprettelsen af WADA er elitesportens position som et troværdigt og positivt bidrag til samfundet så truet som nogensinde.

Af Henrik H. Brandt,
Idrættens Analyseinstitut

Urinprøve nummer 2512045 fra den 16. etape af Tour de France i juli 2010 var nær ved koste slagtermester Francisco-Javier Zabaleta Irazu og et par af Baskerlandets kvægbønder deres gode navn og rygte.

Sandsynligvis var det nemlig akkurat i slagtermester Zabaletas forretning i den baskiske by, Irun, at cykelrytteren Alberto Contadors gode ven, senor Cerrón, købte 3,2 kg bøfudskæring, som Tour'ens største stjerne og senere vinder, Alberto Contador, satte tænderne i senere samme aften den 20. juli og igen til frokost næste dag.

De velsmagende måltider fik – om man ellers vælger at tro på Alberto Contador – den uheldige konsekvens, at hans dopingprøve fra aftenen den 21. juli 2010 viste sig at indeholde et knapt målbart spor af det forbudte, præstationsfremmende anaboliske steroid, clenbuterol.

Hvad der senere skete, vil være de fleste sportsinteresserede bekendt. Alberto Contador blev efter længere tids medicir-kus og sagsbehandling ved flere instanser

fradømt sine sejre i Tour'en i såvel 2010 som 2011 og idømt en toårig karantæne for doping. Idrættens dømmende myndigheder godtog ikke Contadors forklaring om, at slagtermesteren fra Irun havde solgt ham en dopet bøfudskæring, som senere førte til den positiv dopingprøve.

Hvad skal man tro?

Man kan nu ellers godt komme i tvivl, når man læser den internationale sportsdomstol, CAS's, endelige afgørelse i sagen. I det 98 sider lange dokument fra februar 2012 efterprøver domstolen uhyre minutvis sagen om den forurenede bøf som led i sagsfremstillingen.

Det fremgår af efterforskningen, at den famøse bøfudskæring fra slagtermester Zabaletas forretning med stor sandsynlighed kan spores tilbage til Felipe Rebollo's slagteri i Castilla y León-regionen. Hvis man yderligere gransker dette slagteris bøfger, kommer man frem til, at den bøf, som landede på Contadors tallerken, givetvis havde siddet på sidebenene af en ko fra bondemanden Lucio Carabias.

fortsættes...

NYT I IDANS VIDENSBANK

Flexible sports participation in late-modern everyday life

Ph.d.-afhandlingen belyser forskellige aspekter af udviklingen i danskernes motions- og sportsvaner fra 1964 og frem til i dag. Blandt andet er der fokus på metodiske problemstillinger og udviklingen i idrætsdeltagelse.

Maja Pilgaard, Idrættens Analyseinstitut og Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet, november 2012.

Læring, praksis og kvalitet i idrættimerne

Ph.d.-afhandlingen undersøger kvaliteten, indholdet og praksis i folkeskolens idrætsundervisning med afsæt i fem cases. Herunder er der bl.a. fokus på, hvordan man øger deltagelse blandt idræts svage elever.

Jesper von Seelen, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet, november 2012.

Tilgængelighed til og deltagelse i idræt blandt børn og unge på Vesterbro

Rapport med undertitlen 'Evaluerings af DGI-byens børne- og ungeprojekt Go-Active', som undersøger, hvilken betydning Go-Active har haft for børn og unges deltagelse i idræt, leg og bevægelse på Vesterbro i København.

Bjarne Ibsen, Venka Simovska og Henrik M. Larsen, Institut for Idræt og Biomekanik, Syddansk Universitet, oktober 2012.

Download eller find links til rapporterne i vidensbanken på idan.dk.

KALENDEREN

Ildrættens samfundsværdi

28. januar 2013: Danmarks Idræts-Forbund inviterer til konference om idrættens samfundsmæssige og sociale værdi.

Målet er at skabe debat om idrættens muligheder på velfærdsområdet i Danmark. Kan idrætten f.eks. bidrage til løsning af samfundsmæssige problemer, hvordan er idrættens samfundsmæssige regnskab, og hvordan bruger kommunerne idrætten til at løse velfærdsproblemer?

Gennem forskellige plenum- og parallelsessioner ønsker konferencen at diskutere idrættens muligheder for at skabe nye veje til velfærd. Desuden præsenteres en række kommunecases, hvor idræt bruges som redskab inden for andre fagområder.

Blandt konferencens temaer er sikring af helhedsindsatser i en puljestyret verden, mulighed for akutjob i idrætten, partnerskaber i folkeskolen og psykisk syges inklusion i idrætten.

Ligeledes stiller konferencen skarpt på mulighederne for at skabe bedre samarbejde og kommunikation mellem kommuner, stat og idrætsorganisationer.

Konferencen finder sted den 28. januar 2013 kl. 12.30-20.00 i Idrættens Hus i Brøndby. Prisen for deltagelse er 300 kr. for specialforbund og 400 kr. for øvrige. Læs mere om tilmelding og program på dif.dk.

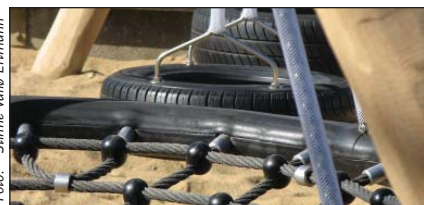

Foto: Stinne Vælle Ertmann

Konference om idrætsundervisning

6.-8. maj 2013: Det nordiske netværk for udvikling af idræt på universiteterne, Nordplus Idrott, inviterer til konferencen 'Next Practice in Physical Education and Movement Science' i Odense den 6.-8. maj 2012.

Konferencen bringer forskere og videnspersoner fra forskellige grene af idrætsforskningen sammen, herunder biomekanik, pædagogik og fysiologi, for at præsentere ny viden på området for idrætsundervisning og fysisk aktivitet. Ligeledes er der lagt op til debat om idræt, undervisning og udvikling af fysisk aktivitet på lokalt, nationalt og internationalt niveau.

Blandt konferencens hovedtemaer er fysisk aktivitet og kognition, udvikling af pædagogisk praksis i idrætsundervisningen og integration af fysisk aktivitet i skoledagen.

Konferencen finder sted på Syddanske Universitet i Odense den 6.-8. maj 2013, og prisen for deltagelse er 150 euro (125 euro for studerende). Læs mere på sdu.dk.

Carabias! Så ved man jo ellers nok, hvad klokken er slået. For var det ikke netop Lucios nu afdøde bror, Domingo, der tilbage i 1996 blev afsløret i at have hjulpet sit kvægs vækst lidt på vej med netop clenbuterol og senere fik en bøde for det?

Eller hvad skal man egentlig tro?

I sidste instans valgte CAS at se bort fra bøfteorien, der kunne have rensset Alberto Contador. CAS fravalgte ligeledes en alternativ teori om, at blod doping med en portion clenbuterol-forurenede blodplasma på Tour'ens hviledag kunne have forårsaget den positive test. I stedet valgte CAS at dømme Contador ud fra en antagelse om, at det mest sandsynlige scenario var indtagelse af et forurenede kosttilskud. Den slags uheld har rutinerede topatleter selv ansvaret for at undgå, og så faldt dopinghammeren endelig over Contador efter et årelangt forløb med juridiske og procedurermæssige tovtrækkerier, udarbejdelse af delvist divergerende videnskabelige medicinske og veterinære responsa og snesevis af vidneudsagn og skriftlige forhandlinger.

Enorm kompleksitet

Når Contador-sagen genopridses her, er det for at anskueliggøre kompleksiteten i moderne dopingbekæmpelse. En grundkerne i kampen for troværdighed i international sport er ren konkurrence uden doping, men som den nærmest groteske detaljerigdom i CAS-behandlingen og efterforskningen af Alberto Contadors dopingsag dokumenterer, har over et årti med stadigt skarpere dopingkontrol ikke nødvendigvis ført til større sikkerhed, effektivitet eller troværdighed i topidrættens kamp mod doping. Vi stoler stadig ikke på topsportens stjerner over en dørtærskel.

Til gengæld er det uden for enhver tvivl, at den skærpede indsats mod doping på alle planer har ført til større kompleksitet i selve dopingkontrollen, stadigt større administrative og juridiske byrder i sagsbehandlingen, stadigt større indgreb i topatleternes personlige frihed – og et økonomisk ressourceforbrug, der bare stiger og stiger, såvel på doping- som på antidopingsiden.

Contador-sagen var vel hverken mere eller mindre kompleks end så mange andre af tidens store dopingsager, men den adskiller sig alligevel fra mange af sportens største dopingskandaler som Festina-skandalen i Frankrig, Balco-skandalen i USA, Freiburg-skandalen i Tyskland, Humanplasma-skandalen i Wien og senest Armstrong-skandalen i USA derved, at sagen trods alt er foranlediget af en positiv

Foto: Yusi Barclay/Flickr

Baskiske Irun, der takket være den lokale slagters måske hormon-inficerede kød fik sine 15 minutters berømmelse i en af de mest komplicerede dopingsager til dato.

dopingprøve fra dopingsystemet selv.

Ellers er langt de fleste større dopingsager i topidrætten foranlediget af politimæssig efterforskning, belastende vidneudsagn eller bølgen af bekendelseslitteratur fra den danske og internationale sportsscene.

Urovækkende beviser

Hver gang en ny bog, en ny rapport eller nye vidneudsagn kommer frem i offentligheden, står vi tilbage med et urovækkende bevis på, at dopingproblemet slet ikke lader sig bekæmpe inden for rammerne af traditionel dopingkontrol og karantænesystemer, så længe køen af korrupte medicinere, laboratorieteknikere, sportsfunktionærer eller sågar eliteidrætsorganisationer og regeringer på suspekt medaljehjagt ikke synes at svinde ind.

Det er således ikke kun baskiske slagtermestre og kvægbonder, man ikke helt tør stole på i kampen for den rene idræt.

Så længe hverken idrætsorganisationer, bevilgende myndigheder, antidopingorganisationer, kontrollanter eller kontrollører lever op til de standarder, man forlanger af atleterne, er det faktisk svært at se en ende på den internationale eliteidræts stærkt nedadgående troværdighedskurve.

Sandheden er, at i året, hvor verdens regeringer og sportsorganisationer mødes til den 4. verdenskonference mod doping, er eliteidrættens generelle troværdighed mindst lige så gennemhullet, som dengang da WADA blev stiftet i 1999.

Læs mere om Contador-sagen og mange andre højtprofilerede dopingsager på den internationale sportsdomstols hjemmeside www.tas-cas.org.

Konference belyser livsstilsidræt

24.-25. april 2013: For mange surfer og skatere og andre idrætsudøvere uden for de traditionelle idrætsgrene er idrætsudøvelsen mere end en aktivitet – det er en livsstil, hvilket skaber perspektiver i event- og turismesammenhænge.

Konferencen Sport Futura sætter fokus på, hvordan det er muligt at udnytte potentialerne ved livsstilsidrættene og bruge byrummet til sports- og fritidsaktiviteter.

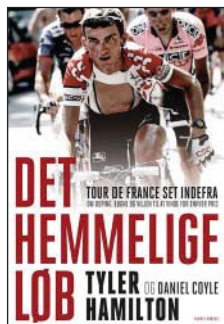
Konferencen byder blandt andet på oplæg om, hvordan byer og destinationer kan gøre sig selv attraktive gennem sports- og fritidsaktiviteter i en tid, hvor priserne på events inden for den traditionelle topidræt stryger i vejret.

Samtidig sætter konferencen fokus på, hvad der skal til for at skabe attraktive og interaktive offentlige rum til sports- og fritidsaktiviteter, samt hvordan man kommunikerer livsstilsidrætter og subkulturers tilbud ud til offentligheden.

Konferencen Sport Futura finder sted på Malmö Universitet den 24.-25. april 2013. Pris for deltagelse er 275 euro. Læs mere på sportfutura.com.

Bekendelseslitteratur med brod og kant

Anmeldelse: Tyler Hamiltons selvbiografi skåner hverken sig selv eller sine konkurrenter i sin fortælling om cykelsportens dopingkultur.

For dem, der har arbejdet sig igennem det amerikanske antidoping-agenturs anklageskrift mod Lance Armstrong, rummer den amerikanske rytter Tyler Hamiltons selvbiografi 'Det hemmelige løb' kun få overraskelser.

Bogen kommer i kølvandet på de edsvorne vidneudsagn, som en række af Lance Armstrongs tidligere holdkammerater, herunder Tyler Hamilton, afleverede i forbindelse med de amerikanske myndigheders undersøgelser af den nu detroniserede syvdobbelte Tour de France-vinder. Selve kriminalsagen blev opgivet, men vidneudsagnene banede vejen for doping-sagen mod Armstrong.

Bogens styrke er, at Tyler Hamilton med afsæt i sin egen karriere i enestående grad leverer et personligt vidnesbyrd om en sport, hvor doping blandt topudøvere har været og måske stadig er et værktøj på linje med kostplaner og træningsprogrammer. En fortælling, som hverken skåner hovedpersonen eller hans konkurrenter, men generelt styrer fri af de firkantede fordømmelser.

"Efter min mening handler doping hverken om ærlighed eller personlighed. Jeg kender dopingmisbrugere, som er gode mennesker. Jeg kender usympatiske folk, som aldrig har brugt doping," som Tyler Hamilton siger i sin beskrivelse af den korsvej, han stod over for, da han som professionel måtte gøre op med sig selv, om han fortsat vil køre 'paniagua', dvs. på 'vand og brød', eller ville følge flokken.

"Det eneste, der betød noget i min bevidsthed, var, at jeg i tusind dage havde været i fare for at miste mit arbejde, og at der ikke var risiko for, at denne risiko ville forsvinde foreløbigt. Derfor gjorde jeg det

samme, som mange andre havde gjort før mig: Jeg meldte mig ind i klubben."

Det valg blev gjort lettere af, at dopingmisbrug virkede mindre grænseoverskridende i en på alle måder grænseoverskridende sport, hvor rytterne må indordne sig en jernhård trænings- og kostdisciplin og acceptere store risici på landevejene.

"Hvis man vil vide, hvordan det føles at være cykelrytter, skal man bare iføre sig undertøj, køre af sted i sin bil med 60 km i timen – og derefter hoppe ud af vinduet og ned på en bunke metalskrot," som Hamilton citerer kollegaen Jonathan Vaughters for – hvorefter han selv tilføjer:

"Dette blot for at demonstrere, at den risiko, der er ved at tage EPO, forekommer relativt beskeden."

Men samtidig skriver Tyler Hamilton, at han ville ønske, at han havde gennemskuet, hvor den første pille med anabolt steroid ville føre ham hen. Det kan lyde som et udslag af bondeanger, men understreger måske blot den lidt fortærskede pointe om, at livet forstås baglæns, men leves forlæns.

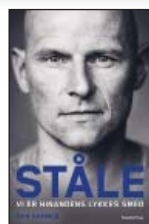
At verden sjældent er sort-hvid, illustrerer andre eksempler fra bogen: F.eks. afskriver Hamilton dopingkontrollen som håbløst ineffektiv for lidt senere at opliste rækken af faldne cykelsportsstjerner med en bemærkning om, at alle ryger i fælden før eller siden. Og Hamiltons beskrivelser af sit sportslige idol og sin senere rival, Lance Armstrong, svinger mellem et faderopgør med manden, der med sine tætte forbindelser til toppen af UCI angiveligt "var systemet", til medfølelse for, at selv den altdominerende Armstrong i sidste ende blev offer for sit eget dopingmisbrug.

De nuancerede, indimellem selvmodsigende, fremstillinger giver kun 'Det hemmelige løb' troværdighed. Hamiltons bog er et usædvanligt og selvoplevet portræt af professionel cykelsport.

Søren Bang

Det hemmelige løb
Tyler Hamilton sammen med Daniel Coyle
People's Press
352 sider, ill.
Pris (vejl.): 249 kr.

BØGER

Vi er hinandens lykkes smed

Dan Hammers bog om Ståle Solbakken er fortællingen om en nordmand, der med flere danske mesterskaber og international succes i Champions League var med til at gøre FCK til nordens førende klub.

Ståle Solbakken fremstilles i biografien som et sympatisk og dybt seriøst menneske, der tænker fodbold i alle sine vågne timer og gør en dyd ud af at se folk i øjnene og fortælle sandheden.

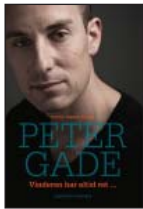
Ståle Solbakken har givet Dan Hammer grønt lys til at skrive biografien, men har derudover kun bidraget med en liste over relevante personer, som kunne bidrage til bogens portræt.

Bogen savner Ståle Solbakkens egen fortælling og mangler derfor indlevelse, selv om forfatteren har førstehåndskendskab til Solbakken fra sin egen tid i FCK. Dan Hammers bog er underholdende, men forhåbentlig serverer Ståle Solbakken selv hovedretten på et senere tidspunkt.

Peter Forsberg

Ståle. Vi er hinandens lykkes smed

Dan Hammer
People's Press
416 sider, ill.
Pris (vejl.): 299,95 kr.

Vinderen har altid ret...

Eliteidrættens sort-hvide vinder- og taberunivers bliver sat op imod virkelighedens mange nuancer i biografien om Peter Gade. Bogen tegner et billede af et menneske, hvis kompromisløshed har fået ham langt på den internationale sports-scene, og som nogle gange har tangeret det ekstreme. I Peter Gades badminton-univers har der ikke været plads til halve træningsindsatser.

Men mere interessant er bogens beskrivelser af den tvivl, som Peter Gades hengivenhed til badmintonspillet og de høje krav til sig selv også har resulteret i. Tvivl i de afgørende kampsituationer og store nedture, når nederlagene kom. Dybest set er han selv usikker på, om hans personlighed er sort-hvid nok til at begå sig i topelitesporten.

Kristine Jægesen Wilkens lykkes med at portrættere et menneske i en kompromisløs elitesportsverden, men også et menneske som er meget mere end badminton. Med sikker pen guider hun læserne gennem bogen og bidrager derigennem til at skærpe Peter Gades historie.

Ditte Toft

Peter Gade. Vinderen har altid ret...

Kristine Jægesen Wilkens

Lindhardt og Ringhof

272 sider, ill.

Pris (vejl.): 299,95 kr.

Læs længere anmeldelser af bøgerne om Ståle Solbakken og Peter Gade på idan.dk.

Nyhedsbrevet Overblik
Nummer 52 - 17. januar 2013

Udgiver:
Idrættens Analyseinstitut
Kanonbådsvej 4A
1437 København K

Telefon: 3266 1030
E-mail: idan@idan.dk
Hjemmeside: www.idan.dk

Redaktion:
Søren Bang, redaktør
soeren.bang@idan.dk

Ditte Toft, journalist
ditte.toft@idan.dk

Henrik Brandt, direktør (ansv.)
henrik.brandt@idan.dk

Fodboldens uovervindelige svindlerhold

Anmeldelse: Den tyske sportsredaktør Thomas Kistners minutiøse gennemgang af en kreds af verdensfodboldens topledere og deres svindelstreger som magthavere efterlader begrænset håb om, at FIFA kan reformeres.

En tætskrevet tysk bog med en gennemgang af komplicerede og uigennemsigtige affærer i cirklerne omkring toplederne i det internationale fodboldforbund, FIFA, lyder ikke som den direkte vej til bestsellerlisten blandt idrætsledere, sportsjournalister eller politikere med ansvar for idrætten.

Ikke desto mindre burde sportsredaktør Thomas Kistners såkaldte kriminalhistorie om FIFA gennem flere årtier være pligtstof for enhver med ambitioner om at føre kampen mod den internationale idrætsverdens mange groteske dårligheder ud over det uforpligtende erklæringsplan.

De suspektes tagselvbord

Bogen opruller med imponerende detaljerigdom og indsigt i fodboldpolitikens globale magtkonstellationer et orgie af skandaløse interessekonflikter i forhold til billet, sponsor- og tv-rettigheder. Der svindles og regeres med udviklingshjælp til små fodboldlande og sammenblandes politiske og økonomiske ambitioner i en grad, så verdensfodboldens øverste organer gennem de seneste tre-fire årtier i praksis har udviklet sig til et tagselvbord for suspekter personager.

Mange af affærrerne har tidligere været beskrevet af Thomas Kistner og hans stab på Süddeutsche Zeitungs sportssider, eller også har andre af sportsjournalistikkens ensomme blodhunde som Jens Weinreich eller Andrew Jennings oprullet skandaler.

Men selv om nogle af skandalerne enkeltvis er bekendte for iagttagere af den internationale fodboldscene, chokerer omfanget af råddenskab i fodboldtoppen alligevel, når Thomas Kistner serverer dem samlet og i fire årtiers tidsperspektiv.

Kistners bog tager udgangspunkt i 1970'erne, da Adidas-leder Horst Dassler

gennem et sandt sportsligt efterretningsvæsen systematiserede korrupsion i sporten og satte de gamle amatørledere i toppen af sporten skakmat. Dassler placerede inden sin død i 1987 den nye æras sportsledere som Juan Antonio Samaranch (IOC), Joao Havelange og Sepp Blatter (FIFA og IOC) så fast på sportens nøgleposter, at disse ledere og deres nære relationer mere eller mindre har regeret verdensidrætten indtil i dag. Næste generation i skikkelse af Sepp Blatters nevø eller UEFA-præsident Michel Platini's søn har allerede indtaget toppositioner i sportens milliard-cirkus, hvor man ikke spørger alt for nøje, hvor mange af pengene kommer fra.

Farverigt persongalleri

På de 24 pladser i FIFA's overdådigt honorerede eksekutivkomité finder man i dag højst en håndfuld ledere, som kan tilskrives et minimum af hæderlighed. Øverst regerer Sepp Blatter med den charmerende schweizerdialekt og langt over 30 års manipulatorisk erfaring med fodboldpolitik. Ene mand har han tegningsretten for milliardforretningen FIFA, der har status som en lokal forening efter schweizisk lov.

Undervejs har personkredsen i toppen af FIFA afrytet tabte retssager for uhæderlig embedsførelse, afslørende parlaments-høringer og dokumenterede korrupsions-skandaler i den trecifrede millionklasse. Sandheden er, at stort set ingen helhjertet eller sammenhængende kerer sig om FIFA's råddenskab og skindemokrati.

Thomas Kistner er en af de ganske få udenforstående, der forsøger at trænge til bunds i de lyssky manøvrer og forviklinger i verdensfodboldens top. For det fortjener den sydtyske sportsredaktør og hans fremragende bog den dybeste respekt.

Henrik H. Brandt

FIFA-Mafia. Die schmutzigen Geschäfte mit dem Weltfußball

Thomas Kistner

Droemer, Tyskland

426 sider, ill.

Pris (vejl.): Kan bestilles for 17,99 EUR via forlaget droemer.de.